

ხაზინის შემოსავლის გასაძლიერებლად ზოგიერთი ღონისძიების მიღებისა.

I განყოფილება.

1. დაწესებულ იქნეს 1919 წლისათვის სახელმწიფო ერთდროული გადასახადი.

2. ერთდროული გადასახადი გაეწეროს ყველა იმ მიწას, რომელზედაც კანონით დადებულია მიწის სახელმწიფო და საბევრო გადასახადი, საძოვრებისა და ტყეების გარდა.

3. ერთდროული გადასახადის რაოდენობას მთელი სოფლისათვის გადასახადთა ინსპექტორი არკვევს შემდეგი წესით: დესეტინაზე დაწესებულ ერთდროული გადასახადის საშუალო რაოდენობა, ამ კანონთან დართულ ნუსხაში ნაჩვენებია, უნდა გამრავლდეს სათანადო ხარისხის მამულის დესეტინათა რიცხვზედ, რომელიც თვითვე სოფლისათვის საადგილმამულო წიგნებშია აღნიშნული.

4. მთელს სოფელზე გაეწერიდ გადასახადს გაანაწილებს სოფლის საზოგადოების ან წვრილი ერობის ხმოსანთა ყრილობა ამ სოფლის მიწის მფლობელთა შორის სათითაოდ, იმისდა მიხედვით, თუ ვინ რამდენის და რა შემოსავლიანი მიწით სარგებლობს, ან რას უდრის იმისი სასოფლო მეურნეობის შემოსავალი იმ სოფლის ფარგალში. გარდასახადის განაწილების ოქმი სოფლის კომისარმა უნდა წარუდგინოს გადასახადთა ინსპექტორს დასამტკიცებლად.

5. ერთდროული გადასახადი უნდა შეტანილ იქნეს ხაზინაში სოფლის კომისარის მიერ ორს ვადაზედ: პირველი ნახევარი გადასახადისა 1919 წლის ენკენისთვის პირველზედ არა უგვიანეს, ხოლო მეორე ნახევარი--იმავე წლის დეკემბრის 31-ზედ არა უგვიანეს. აღნიშნული ვადაზედ ხაზინაში შეუტანელი გადასახადი დარჩენილ გადასახადად ჩაითვლება.

შენიშვნა: ფინანსთა მინისტრს უყვლება აქვს შესცვალოს, თუ ამას საჭიროება მოითხოვს, ამ მუხლით დადგენილი ვადა გადასახადის შეტანისა.

6. მიწის სახელმწიფო გადასახადისათვის დადგენილი წესით უნდა მოხდეს გადასახადის ფურცლების ჩაბარება, ანგარიშის წარმოება და დარჩენილი გადასახადის იძულებითი აკრება.

7. თვითმუდო მაზრისა ან ოლქიდან შემოსული გადასახადის სამი მეხუთედი ჩაირიცხება საზინის შემოსავლად, ხოლო ორი მეხუთედი-იმავე მაზრის ან ოლქის ერობის შემოსავლად.

8. ფინანსთა მინისტრს უფლება აქვს ერთდროული გადასახადის გაწერის უმახლობელესი წეს-რიგის განსამარტებლად ინსტრუქციები გამოცეს.

9. სახელმწიფო საბეგრო და საეროზო გადასახადი 1919 წლსა. მიწებს არ გადახდება.

II. განყოფილება.

10. ქალაქების უძრავ ქონებაზე დაწესებულ სახელმწიფო გადასახადი გადიდებულ იქნეს 1919 წლისათვის ამ ქონებათა საშუალო წმინდა შემოსავლის 20%-დგ. შემოსულ გადასახადის ოთხი მეხუთედი ჩაირიცხოს საზინის შემოსავლად, ხოლო ერთი მეხუთედი-სათანადო მაზრის ერობის შემოსავლად. 1919 წლისათვის ქალაქების უძრავ ქონებას საეროზო გადასახადი არ გაეწერება.

11. 1919 წლისათვის გადიდებულ იქნეს ძირითადი ხარეწავი გადასახადი, რომელიც აღნიშნულია ამა გადასახადის წესდების მე-449 მუხლთან დართულს ხიაში /პირდაპირ გადასახადთა წესდება, 1914 წლის გამოცემა/, მე-5 ხარისხის სავაჭრო დაწესებულებებისათვის 500%-ით, ხოლო დანარჩენი ხარისხის სავაჭრო, სამრეწველო და პირად ხარეწავს საქმიანობისათვის 200%-ით.

12. 1919 წლისათვის გადიდებულ იქნეს 200%-ით თანხის გადასახადი იმ სავაჭრო სამრეწველოსათვის, რომელიც ვაღდებულა თავისი ანგარიში გამოაქვეყნოს.

13. 1919 წლისათვის გადიდებულ იქნეს 20%-მდგ წმინდა მოგების სავროცენტო გადასახადი იმ სავაჭრო სამრეწველო დაწესებულებებისათვის, რომელიც ვაღდებულა არ არის ანგარიში გამოაქვეყნოს.

მე- III. განყოფილება.

14. 1919 წლიდან სახელმწიფო ძირითადი ხარეწავი გადასახადი დაედოს:

ა/ მესამე ხარისხის სავაჭრო დაწესებულებებისამებრ სავაჭრო მიზნით ბუნებრივ მადნეულ წყაროების წარმოებას.

ბ/ მეორე ხარისხის სავაჭრო დაწესებულებებისამებრ ავტომობილებით გადაყვან-გადაზიდვის ქირით წარმოებას.

გ/ სათანადო ხარისხის სამრეწველო დაწესებულებებისამებრ- მუშა ხელის რიცხვის კვალობაზედ ყველისა და ვრბოს ქარხნებს, ვისაც უნდა ეკუთვნოდეს იგი, აგრეთვე ხელობის წარმოებას, შინა მრეწველობას, და სხვათა დაუსმარებლად, ან მხოლოდ თავისი ოჯახის წევრთა დახმარებით გადაყვან-გადაზიდვის ქირით წარმოებას.

დ/ მეოთხე ხარისხის პირად სარეწავისამებრ-რკინის გზის შუამავლებს.

15. 1919 წლის პირველ იანვრიდან დაედოს მოტებაზედ საპროცენტო გადასახადი, იმ სამრეწველოებისამებრ, რომელიც ანკარიშის გამოქვეყნებას არ არის ვალდებული, - მეოთხე ხარისხის სავაჭროებს მემჭიდვე და მერვე ხარისხის სამრეწველოებს, საბაჟოს ექსპედიტორს, ბირჟის მაკლერსა და ბირჟის ნოტარიუსს.

16. გაუქმდეს პირდაპირ გადასახადთა წესდების /1914 წ. გამოც/ მე-453 მუს. მე-37 პუნქტის დამატების პირველი შენიშვნა.

მე-IV განყოფილება.

17. ღერბის წესდების /გადასახადის წესდება, 1914 წლის გამოც. პირველი კარი/ და 1914 წლის ოქტომბრის ოთხს და დეკემბრის 16-ს დამტკიცებულ ზოგიერთ გადასახადთა რაოდენობის გადიდების დებულების /კანონდებ. კრებ. კან. მე-2870 და 3544/ შესატყვევლად და დასამატებლად დადგენილ იქნეს შემდეგი:

ა/ ორ-მანეთიანი, ერთ-მანეთიანი, 20 კაპ., 15 კაპ., 10 კაპ. და 5 კაპ. ღერბის გადასახადი, რომელიც შემოღებული იყო ღერბის წესდების მე-13, 14, 15, 16, 17, 17¹, 17², 18, 20 და 21 და 1914 წლის ოქტომბრის 4-ს დამტკიცებულ დებულების მე-VIII ნაწ. I, 2 და 5 მუს. ძალით, გადიდებულ იქნეს 100%-ით.

ბ/ სათამახუქო ღერბის გადასახადი დაედოს ღერბის წესდების 47 და 48 მ. მოხსენებულ აქტებსა /სიგელებსა/ და საბუთის ქაღალდებს შიგ ადნიშნულ ყოველ ას მანეთზედ 50 კაპ., ისე-კი, რომ არა-ხრული ასი მანეთი ხრულად ჩაითვალოს.

გ/ სააქტო ღერბის გადასახადი დიდის რაოდენობისა დაედოს იმ სიგელებსა და საბუთის ქაღალდებს, რომელიც დასახელებულია ღერბის

წესდების მე-51, 51^I-, 52, 53 მუხ. ყოველ ას მანეთზე ერთი მანეთი და ყოველ ათას მანეთზე, უკეთეს ჯამი ათი ათასს მანეთს აღემატება, -ათი მანეთი, ისე-კი, რომ არა-სრული ასი და ათასი მან. სრულად ჩაითვალოს.

დ/ სააქტო დერბის გადასახადი მცირე რაოდენობისა და ედოს იმ სიტყვებსა და საბუთის ქაღალდებს, რომელთაც დასახალებულია დერბის წესდების 57 და 57^I- მუხ., რა ჯამისაც უნდა იყოს, ყოველ ას მანეთზე 20 კაპ. და ყოველ ათას მანეთზე, უკეთეს ჯამი ათი ათას მანეთს აღემატება-2 მან. ისე-კი, რომ არა-სრული ასი და ათასი მანეთი სრულად ჩაითვალოს.

18. საქართველოს რესპუბლიკაში თამახუქი უთუოდ დერბის ქაღალდზე უნდა დაიწეროს ხოლო თუ დერბის ქაღალდი, რომელზედაც თამახუქია დაწერილი, მცირე ღირებულებისაა თამახუქისათვის დაწესებულ გადასახადთან შედარებით, განსხვავების შესავსებად დერბის მარკები უნდა დაეკრას, რომელთაც შეიძლება გაბათილებულ იქნეს დერბის წესდების მე-105 მუხ. აღნიშნულ ერთ-ერთი წესით, გადამხდელის სურვილისამებრ.

19. გადასახად-შეწერილ ყოველ ჯამისა და ყოველ გვარ სიტყვებისა და საბუთის ქაღალდების დერბის გადასახადი შეიძლება გადახდილ იქნეს ამ გვარად: დერბის ქაღალდზე დაიწეროს იგი, ან დაწერილს დერბის ქაღალდი დაერთოს, ან დერბის მარკები დაეკრას, ან ნაღდ ფულად იქნეს შეტანილი, ან რამდენისამე აქნა ჩვენები საშუალების ერთად ხმარებით, გადამხდელის სურვილისამებრ ისე-კი, რომ თუ ნაღდი ფულია შეტანილი, დერბის წესდების 131 მუხ. აღნიშნული წესი იქნეს დატული.

მე-V განყოფილება.

20. გადასახადთა წესდებს /1914 წ. გამოც./ 202, 203, 230, 243 და 257 მუხ. ასე შეიცვალოს:

მუხ. 202. გადასახადისაგან თავისუფალია:

ა/ კონება, რომლის ღირებულება ათასს მანეთს არ აღემატება;

ბ/ კონება, რომელთაც საზინისა, საქველმოქმედო, სამეცნიერო, სამოსწავლო და აღმზრდელ-გამასწორებელ საზოგადოებათა და დაწესებულებათა სეღში გადადის.

გ/ საოჯახო მოძრავი კონება /თანხათა გარდა/, რომელსაც შემოსავალი არა აქვს და კონების გადამცემისათვის სავაჭრო ან

სარეწამო საგანს არ შეადგენს, უკეთეს საერთო ღირებულება ამ ქონებისა
ათი ათას მანეთს არ აღემატება.

მუხ. 203. გადასახადი უნდა გადახდეს იმის კვალობაზედ, თუ რა
სარისხის ნათესაური კავშირი არსებობს ქონების გადამცემსა და
მიმღებს შორის, და გადაცემულ ქონების ღირებულობის შესაფერ
პროცენტებისამებრ, რომელიც ამასთან დართულს - ნუსხაშია აღნიშნული.

მუხ. 230. უსახიდლოდ გადახულ მიწების კანონიერ ფასად ჩაითვ-
ლება: სააღკვეთი ბანკის შეფასება გირაოდ მიღების დროს, ნა
სყიდობის უკანასკნელ სიგელსა და მოწმობაში აღნიშნული ფასი,
ანუ ის შეფასება, რომელიც ამასთან დართულ ცხრილშია აღნიშნული
იმისდა მიხედვით, ამ სამში რომელი უმეტესია.

მუხ. 243. სამტკიცის გადასახადისაგან თავისუფალია:

ა/ იმ ქონების ნასყიდობის სიგელი და მოწმობა, რომელიც კერ
ძო მფლობელობიდან სახელმწიფოებრივ ან საზოგადოებრივ სარგებლო-
ბისთვის არის შეძენილი /მათ შორის რკინის გზის საქიროებისათ-
ვისაც/, და რომელსაც სახელმწიფო თავის ხარჯთა აწარმოებს.

ბ/ სიგელი საზინის მიერ ქონების საჯარო ვაჭრობით ან მფლო-
ბელობის ხანდაზმულობით შეძენისა.

გ/ იმ მამულების შეძენის მოწმობა, რომელიც სახელმწიფოს სა-
აღკვეთი ბანკს დარჩენია რ ატრეტვე ამ ბანკების მიერ ნა
ყიდ რ გაყიდულ მიწის სიგელი.

დ/ სიგელი იმ მიწისა რ ტყის ნაჭრებისა, რომელსაც მთავრობა
სოფლის მშრომელ მოსახლეობას გადასცემს, ან ეს მოსახლეობა შეი
ძენს სხვა საშუალებით, თუ მიწისა რ ტყის სიფრცვე არ აღემატება მშრო-
მელთათვის დადგენილ განსაზღვრულ ნორმას.

ე/ იმ მიწების ცალკე წევრთა შორის განაწილების სიგელები, რომელიც
სოფლის საზოგადოებასა და კოოპერატივს ეკუთვნის.

ვ/ აქტები, რომლითაც ქონება შეძენილია საზინისა, ერობისა, ქალა-
ქისა რ სოფლის თვითმმართველობისაგან საქველმოქმედო, სამეცნიერო რ
სააღმრზდელო მიზნებისათვის.

შენიშვნა ვ პუნქტისა: ფინანსთა მინისტრს უფლება აქვს სიმ-
ტკიცის გადასახადისაგან გაანთავისუფლოს ის აქტები, რომლითაც
ქონება შეძენილია ან გაცვლილი ვ პუნქტში აღნიშნული მიზნისათ-
ვის საქველმოქმედო, სამოსწავლო, სააღმრზდელო საზოგადოებისა და
დაწესებულების მიერ.

მუხ. 257. მამულის გადასხვის სიგელში რაოდენობა მიწისა უმჯ-

ველად უნდა იყოს აღნიშნული ამ საზომის ერთეულით, რომელიც რესპუბლიკაშია შემოღებული, ხოლო ფასი ამ ერთეულისა უნდა აღრიცხოს 230 მუხ. აღნიშნულ კანონიერ, შეფასების კვალობაზედ.

21. გაუქმდეს გადასახადთა წესდების /1914 წ. გამოც./ მე-243 მ. შენიშვნა და მე-245, 246, 247, 247^I, 248, 251, 251^I, და 252 მუხ.

22. სახელმწიფოს ხაზინიდან გაღებულ იქნეს 75.000 მან. სახელმწიფოს ერთდროულ გადასახადის შემოღებასთან დაკავშირებულ ხარჯის დასაფარავად.

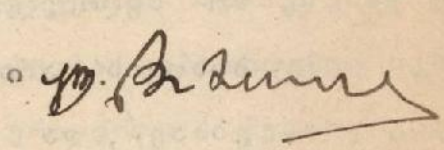
23. კანონი ესე შედის ძალაში დღიდან მიღებისა დამფუძნებელი კრების მიერ.

1919 წ. მაისის 27-ს.

საქართველოს დამფუძნებელი კრების

თავმჯდომარის უფროსი

ა მ ხ ა ნ ა გ ი

საქართველოს რესპუბლიკის მთავრობის

თ ა ვ მ ჯ დ ო მ ა რ ე

